

Et riebewies

Et is onderdehaand al weer mennig jaor leden. Zo now en dan hadde mien man et d'r doe over, dat hi'j eins wel zin hadde in een bromfiets. 'Kan ik ok es in 'e poolder kieken'. Et ni'je laand, waor as doe ok een peer boerjongen uut Berkoop pionierden. Zo uut en gedurig begon hi'j d'r weer over en op 't lange lest kwam d'r een brommer. Een Solex.

Zo now en dan prottelde Jan doe de weg es een aentien uut. Et voldee him wel aorig goed. Hi'j zat d'r doe ok op an, dat ik et ok es perberen mos. Oe heden nee, et leek mi'j niks. Ikke op zoe'n kof-fiepot deur et dörp! Mar toch kwam Jan hieltied opni'j op dat sjampieret weeromme. 'Dan nemen we d'r nog iene bi'j, kun we tegere d'r es op uut'. Van liever-lao kreeg hi'j me zo veer, da'k et mar es perberen lol.

'Mar op et hiem blieven, daar hej' de ruimte'.

't Was hier en daar wel wat onslucht en rullig, mar ik raekte van start. Daar gong ik. Mar doe ik omme hoeke van 't huus kwam, gong et mis. Daar ston een kroje in 't pad en daar mos ik onverwaachs omme henne. En doe raekte ik et stuur kwiet. Slingerend scheut ik doe et waegen-hokke in, waor ik belaande tus-sen alderhaande ark. Ik verleur mien evenwicht en daar lag ik. De sputterende brommer boven op mi'j.

Ik lag zuver in onmacht, want hoe ik ok wrotte en wraomde, ik kon niet overaende kommen. Ik zag hier en daar ok bloed en doe begon ik te raozen.

Doe kwam Tjitske, oonze maegd, d'r an as verlosser. 'Oeh heden vrouw, wat hewwe now!?'.

Now, dat kon ze wel zien. En doe kwam Jan d'r an. Op 'e sok-ken mit de beide hanen in de hoogte reup hi'j: 'Et is mien schuld, et is mien schuld!'. Tegerere kregen ze mi'j weer in 'e bi-nen en doe vul et allemaole mit. De alteraosie was slimmer as de schae.

En toch is d'r nao een schoffien een twiede brommer kommen. As 't om 't wark lieden kon en 't weer was knap, dan toerden wi'j zo now en dan es naor de Poolder of naor de familie. Mar omdat et niet altied mooi weer is, kwam d'r nao verloop van tied een auto. En doe mos d'r een riebewies kommen. En dat dat d'r bi'jtien aorig omme spannen kan, wi'k jim now vertellen.

Evert de Jong was zoe'n iene, die d'r wiet hoe lange tegen omme schietschoorde. En et was een mannegien, dat him zo mar niet gewonnen gaf. Hi'j kon de pote aorig strak hollen as 't d'r omme gong.

Mar ok zien vrouw gaf zo mar gien krimp, as ze wat in heur kop-pien hadde. Ze had altied wel een pito eupen om Evert vaaste te zetten. 'Kiek now es naor die

vrouw van Hielke Westra, wat was 't een gelok veur dat meens-ke, dat ze autorieden kon, doe heur man zo vaeke in 't zieken-huus lag. En now hi'j d'r niet meer is, nammenste meer'.

'Now, mit mi'j is 't nog niet zo veer', snauwde Evert heur doe toe. 'Ja, wat bedoel ie now eins, dat d'r gien auto komt, of dat ie e...'

'Allebeide!'

En doe stoekte et gesprek eerst weer en wodde d'r de eerste dae-gen niet over praot. Mar toch mos Evert et op 't lange lest verliezen en d'r kwam een auto. En doe mos Evert aachter 't stuur.

As die instructeur him op een morgen weer ophaelt om te les-sen zegt hi'j tegen Fetsje: 'En vrouw De Jong, wanneer gaon jow lessen?'

'Praot daar doukies onderwe-gens mar even mit Evert over. Dat helpt misschien meer as mien gezeur'.

As Evert dan laeter weer thuis komt, begint ze d'r weer over.

'Och, wat zol 't, vrouwluden aachter 't stuur! Ongelokken! En dan veur elk schietboschoppen vot te jachten!'

'Evert de Jong, wat bi'j toch een dwaskop', zeer Fetsje doe, want ze was gremietig. En toch mos Evert et ok disse keer verlie-zen.

Een weke laeter stapten ze te-gere in de lesauto. 'Kuj'm mis-schien van mekeers fouten le-ren', zee de instructeur. En dan komt de zeune op een aovend om mit zien heit een aentien te rie-den in heur eigen auto. 'Kuj' daar vast wat an wennen', zee hi'j.

Doe ze laeter weer thuu-skwammen, zol Evert op zien an-drang de auto vot-en-daolik mar in 'e gerage rieden. Op 't zelde moment fladderden d'r onverwa-achs een peer kiepen veur him langes. Van 'e schrik dee Evert doe een hot an 't stuur. Doe schoerde de mooie ni'je auto langs de geragedeure. De boel was aorig schennereseerd.

'Die rotkiepen!'

En van de kiepesop wol Evert laeter gien leepvol hebben. En 't autorieden was gebeurd. 'Fetsje moet et mar ofmaeken, het ze heur zin'.

En dat dee ze. Zi'j hadde van doe of an et stuur in de hanen as ze d'r tegere op uut gongen. En as een keuterse haene zat ze daar dan.